

Diccionari de les arts: arquitectura, escultura i pintura

Presentació

L'any 1990, sense voler ni tenir ni idea que qualche dia la nostra vida dependria d'una nova eina anomenada Internet, vaig semblar la llavor d'aquest diccionari que ara s'ofereix en edició en línia. La Història de l'Art, com tantes disciplines científiques, té un vocabulari específic necessari per poder aproximar-se a les obres artístiques. Necessari no només en l'àmbit acadèmic, sinó també molt recomanable per gaudir amb més coneixement de causa de, per exemple, una bona arquitectura.

El més important d'una disciplina no és el seu bagatge terminològic, és clar, però el seu domini ens permet rebre i emetre informació amb precisió. De la mateixa manera que un bon escriptor o orador sempre troba la paraula precisa per a cada missatge, el bon historiador de l'art coneix els matisos terminològics de la seva disciplina. A un altre nivell, el viatger curiós que no es conforma a ser turista, s'apropa al patrimoni que trepitja molt més satisfactòriament si sap destriar mètopes, frisos, tríglifs i volutes allà on la resta només hi veu un caramull de pedres ruïnoses.

Del treball recopilador, classificatori i definidor de dotze anys, en sortí el *Diccionari de les arts: arquitectura, escultura i pintura*, editat per Edicions UIB. Des del moment de la seva aparició, pel gener de 2003, vaig veure necessària una revisió profunda del seu contingut, sobretot quan les noves tecnologies revolucionaren la forma d'apropar-se al coneixement.

De tot el procés que conduí a l'edició d'aquell diccionari el més positiu va ser treballar amb na Montserrat Serra, del TERMCAT, de forma molt intensa durant un any sencer. Anys després, quan vaig posar fil a l'agulla a una nova edició més d'acord amb el que sempre havia tingut en ment, vaig poder tornar a comptar amb la seva col·laboració per fer, una altra volta i amb la mateixa intensitat i precisió, la revisió de les noves aportacions, dels equivalents a l'anglès i, a més, per integrar-ho tot amb criteris homogenis, a tornar examinar el contingut del document base, que ja s'havia donat per bo l'any 2002.

En aquesta ocasió, per circumstàncies diverses, la tasca de revisió terminològica l'han duta, a més de na Montserrat, n'Anna Nin i n'Elisabeth Casademont, dues professionals que, com la primera, dignifiquen la feina i et fan reforçar la confiança del treball coral.

Onze anys després de la primera edició, som en una època diferent, en la qual la democratització de les noves tecnologies i la crisi econòmica han fet aparèixer aquesta obra en línia. La seva funció queda intacta, guanya en efectivitat però, en contrapartida, perd el seu caràcter tangible, d'objecte físic.

M'alegra molt presentar un diccionari que s'apropa molt al que tenia en ment, avalat pel TERMCAT, un dels organismes públics que més fa per la dignificació de la llengua catalana com a eina viva perquè l'ajuda a evolucionar al ritme vertiginós de la nostra era.

Vull agrair el suport, la il·lusió, la constància i la professionalitat de na Montserrat, n'Anna i n'Elisabeth. Tres persones sense les quals aquesta feina hagués estat debades.

Jaume Salvà i Lara
Palma, març de 2012